

MOTOL – ŘEPY – 7. listopadu

DOPRAVA: sraz u stanice tramvaje **Hotel Golf** (Plzeňská ulice)

DÉLKA TRASY: cca 7 km

NÁROČNOST: trasa vede lesoparkem – po dešti může být terén náročnější, hůlky s sebou

Vycházky se zúčastnilo dvacet jedna zájemců. První cca tři kilometry jsme procházeli po stráních motolského lesoparku. Jde o smíšený les s převahou listnatých stromů, které již shazují svoje letní ošacení a zdobí cestičky neskutečnou paletou barev. Procházka spadaným listím je pro milovníka přírody silným emočním zážitkem. Nicméně špatně viditelné cestičky, zasypané spadaným listím, troška nepozornosti a část výpravy se v komplexu motolského lesoparku ztratila a chvílku trvalo, než se obě skupiny opět spojily. Sešli jsme se pod [skalnatým výběžkem s kamenným křížem Kalvárie](#) z roku 1721. Mnozí se vydali až na vrchol skály ke kříži, aby si mohli udělat pamětní foto. Všichni to zvládli ve zdraví.

sv. Martina. Kostel je veřejnosti běžně uzavřený. My měli štěstí. Zastihli jsme zde pana kostelníka, který nám kostel ochotně otevřel a o historii povyprávěl. Od kostela je už jenom pár kroků ke hřbitovům – občanskému, řádovému a bývalému vězeňskému. Znovu nám pomohla náhoda. Na hřbitově *Boromejek* byly tři řádové sestry, které se o hřbitov starají a na požádání nám (na hřbitov, který je běžně uzavřený) umožnily vstup, prohlídku a ochotně podaly o tomto pohřebním místě informace. Poté jsme si prohlédli i další dva hřbitovy. Občanský s množstvím pečlivě udržovaných hrobů, v období „dušiček“ krásně vyzdobených. Kromě běžných náhrobků se zde nachází i několik hrobek, které se svou velikostí, až pompézností, vymykají běžným občanským hrobům a strhávají na sebe zbytečně moc pozornosti (můj názor). Na třetím,

Poté jsme sešli jsme na *Plzeňskou ulici* a tramvají dojeli na konečnou – *Sídlíště Řepy*. Druhá část vycházky vedla okrajem sídlíště *Řepy*, okolo nového areálu sportovišť, okolo plaveckého bazénu, minuli jsme *klášter kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského*, kde část svého života pracoval *Babinský* jako zahradník, a pokračovali jsme periferní, dosti nevlídnou, pěšinou ke *kostelu*

věžeňském, hřbitově jsme se zastavili u *hrobu Babinského*, prohlédli si prostor hřbitova, vyfotili si náhrobek s údaji o Babinském a tím naše vycházka skončila. U hřbitova je zastávka autobusu, kterým lze dojet k tramvaji nebo metru.

Podrobnosti o řepském hřbitově se dozvíte [zde](#).

Vycházka byla původně zaměřena na procházku podzimní přírodou, ale nakonec byla obohacena o zajímavé poznatky z historie Řep.

Honza Šiml